

razrezal na krlje in nasadil v sub, dobro gnojni zemlji. Pridelan krompir je tehtal 109 funtov!

Sejmovi na Slov. Štajerskem. 24. avg. v Velenji, v Slov. Bistrici, v Rogatcu, v Središču, v Cmureku, pri sv. Duhu na Šavnici, v Arvežu. 26. avg. v Pobrežji pri Ptuj.

Dopisi.

Iz celjske okolice. (Kača modros. — Kradljivka.) Nedavno je v Slivnici nad sv. Jurjem na južni železnici strupena kača — modros — kmeta pri košnji v roko pičila, da je že drugi dan umrl. Od takih nesreč se večkrat sliši in bere. Za pomoč zdravniki sami ne vejo veliko — že celo ne, ako se hitro ne pokličejo. Strup se s krvjo zmeša in naglo razlije po žilah — in v malo trenutkih je krv celega telesa ostrupljena. Vgriznjeni del postane pereč, črni mehirji se delajo na njem, otekline prihaja vedno večja, in hitrejši, ko si človek misli, ga smrt zaduši. — Naj „Sl. Gosp.“ naznani, kar g. Erjavec v svoji knjižici: — živali v podobah V. zvezek: Golazen —, ki je po družbi sv. Mohorja po Slovenskem dosti razširjena — v takih okoliščinah nasvetuje. On uči, da je koristno žganje, slivovico, rum ali pa močno vino piti. Ni se treba bati, da bi bil človek od strupene kače vgriznjen od take pijače pijan. — Tudi sem slišal da si na Laškem, kder je strupene golazni obilo, s tem pomagajo, da od strupene kače vgriznjen človek okoli leta in dirja, da je ves vpehan. Dobro je kaj takega vedeti, posebno tam, kder ni zdravnika blizo. —

Neka prismojena pa še menda bolj hudobna babel, iz Ponikve doma, se okoli Celja in Šmarja klati, pred katero tuje blago ni varno; — posebno rada kaj v cerkvi potegne. Dopričano je, da je iz altarjev sveče in rute pobrala. — Meseca aprila je v Teharjih v cerkvi ukradla posodice za sv. olja, ki se rabijo pri krščevanju. Njeni mož, ki v Teharski fari služi, jih je prinesel nazaj, in iz srca želi, da bi bila njegova žena — zavoljo tatvine kaznovana. —

Iz Artiča. (Letina. — Nepotrebni okrajni zastopi). Pri nas zlasti gorice dobro kažejo. Edini pikec tu pa tam dela nekoliko škode. Vendar kljub temu pričakujemo dobre trgatve, in dobre kaplice. Vreme je vedno jako ugodno, samo da bi nas ljubi Bog še za naprej toče varoval. Doslej še nam letos ni veliko škodovala. — Ali žali Bog, da imamo še dragih toč, ki nas bijejo. Ena izmed njih je po našem prepričanju gotovo tudi — okrajno zastopništvo. To so nam kmetskim ljudem ne samo nepotrebne, temuč tudi predrage naprave. Vsako leto nam tako okrajno zastopništvo (Bezirksvertretung) nalaga novih davkov in zahteva vedno več denarja, katerega kmet vendar tako težavno zmore. Sploh pa nik-

der ne sprevidimo koristi in potrebe takih zastopov. Pri nas n. pr. dokler smo kmetje sami po naukazanju c. k. gospodske ceste nasipavali, smo njih imeli zmiraj v dobrem redu. A sedanji okrajni zastop v 3 letih v tej reči ni storil skoro ničesar. Ceste so po nekaterih krajih take, da lahko prazen voz sredi ceste zvrneš in vendar se nam na vsak davkarsk goldinar nalaga 40 kraje. cestne priklade. Povedati pa še moram, da nemškutarski in liberalni gospodje našega okrajnega zastopa sedaj res dajo šoter voziti vendar na jako čuden način. Kder je cesta ozko stisnjena, ondi ti ga navozijo, da še z vozičkom mimo ne prideš, kder bi ga pa bilo več treba, tje pa se ga skoro nič ne navaža. Pregovor pravi: „s tujim denarjem vsak bedak lahko gospodari, a s svojim je težje.“ Zato se skladamo popolnem z besedami kneza Lichtensteina govorjenimi v kat. političnem društvu na Dunaji (glej 23. list „Slov. Gosp.“), ter gorko želimo, da bi se okrajni zastopi in njih nepotrebni stroški odpravili. Če bomo vsako leto vedno več takih po našem mnenju nepotrebni davkov plačevali, kam bomo prišli?

Slovenske majke sin.

Od Polenšaka. († Juri Stuhec, župnik.) V soboto 31. julija je zvon Polenske fare milo naznanjal, da je zgubila svojega duševnega pastirja in prvega župnika, nepozabljivega č. g. Jurja Stuheca. Celih 11 let so pri nas nemudno in marljivo pastirovali. Čeravno težkega telesa in na nogah že več let bolehn, so rajni gospod vselej radi tudi v najhujšem vremenu k bolenikom hiteli in njih tolažili. Pogreb v nedeljo bil je sijajen. Ljudstva se je sešlo, kakor v največjem prazniku pri kaki romarski cerkvi in sicer ne samo iz domače fare, ampak tudi od sosedne sv. Marjete, Lovrenca, Tomaža, Petra in Pavla njih je mnogo bilo navzočih. 16 duhovnikov je rajnega gospoda spremljalo do groba. Govor, katerega so imeli č. g. F. Krajnc, župnik sv. Marjete, je ljudstvo do solz ganil, kedar so rekli prilično sledeče: „po kaj ste prišli sem v tako velikem številu? Morebiti ste prišli obiskovat ove staroslavne romarske cerkve? Ali ste prišli semkaj blažene Device Marije častit? Ne, vi ste prišli, da se svojemu dobremu pastirju zadnjo krat zahvalite za lepe nauke. Prišli ste njihovega telesa spremljati do tihega groba, kder bodo počivali do sodnega dne.“

Iz Babinec. (Zguba.) Zapustili so nas te dni blagi gosp. M. Meško, ki so še le komaj pol drugo leto v Ljutomeru kaplanovali. Izgubili smo prijatelja in dobrotnika vsakemu, kdor jih je kaj potreboval. Ljubezen in spoštovanje onih, ki so tolikokrat slišali o podučevanju čvrste glasove njihove, bodisi v cerkvi ali pri kaki drugi priložnosti, pokazalo se je posebno zadnjo nedeljo (8. avg.), ko so po krščanskem nauku vzeli slovo. Žalovala je jokajoča se vsa zbrana množica, ko je zaslišala nepričakovano novico. Rodo- in bogoljuba spremljaj Bog!

Od Reke. (Babjeverska (?) hudobnost.) Kakor je uže znano, je toča tudi savinsko dolino zadela; posebno pri St. Petru in Gotovljah je veliko škodo napravila. Začela je v Grajski vasi in je segala tik ceste blizu Gomilske, kjer ste njo tudi župnikov zelnik in turšica dobro občutila. Nekateri bedaki pa sedaj, namesto da bi šibo božjo spoznali in se pod njo ponižali, svojemu staremu miruljubnemu župniku zaželen mir kalijo s tem: da mu k poprej storjenemu žaljenju še prav po babjeverskem točo nakladajo, češ, „da njo je far naredil.“ V svoji hudobnosti pa še pravijo, „da ljudstvo tako govori“, — kar pa ni res! — Resnica le je, da svojo sovražnost in mrzenje do duhovnika s praznim izgovarjanjem na „ljudstvo zakrivajo.“ Zviti tiči so res, pa tudi neboté kažejo jalovost svoje omike.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Liberalni poslanci so zaželi nekako volilno gibanje. Zaporedom sklicujejo svoje volilce, da njim račun polagajo o svojem postopanju, prav za prav pa, da se njim zopet priporočijo za prihodnje volitve. Tudi znani g. Seidl, voljen od nemškutarjev mariborskega volilnega okraja, je pozval svoje volilce 14. avgusta. Sicer je duhovnike pri miru pustil ali izjavil je nemških liberalcev najtajniše želje namreč: personalno unijo s Madjarsko, to se reče vsa zveza z Avstrije Ogersko se ima pretrgati, edino oseba svitlega cesarja nji naj še veže. Kaj to pomeni, bodemo prilično pojasnili. Samo to dostavimo, da bi po tem takem zedinjene, mogočne Avstrije konec prišel.

Hrvati in Slovenci so namislili 15. avg. napraviti lep pobratimski shod v krasnem Bledu na Kranjskem. Ali zavolj hercegovinske vstaje se je letos stvar opustila. Toda kljub temu je še c. k. deželni predsednik kranjski potrebo čutil, namenjen shod prepovedati. No, Hrvati in Slovenci morajo vendar še itak vrli dečki biti, da se njih kranjski c. k. namestnik toliko boji. Lepa hvala za lepo spričevalo jakosti! — Grdobni nemškutarski list v Ljubljani „Tagblatt“ je tako dolgo psoval na Slovence, da si je naposled noge položil. Bil je zavolj grdega leganja obsojen na 60 fl. plače, njegov urednik pa na 14 dni ječe. Pričali so za njega najsičajniši nemškutarji: Vestenek, deželni glavar Kaltenegger, grof Korinski, dr. Keesbacher, pa njih pričanje ni obveljalo, padlo je v mlako. — Slovencem jako nevseči Vestenek pride za okrajnega glavarja v Litijo.

Grof Leo Thun je izdal knjižico, v kateri politične misli in zahteve pravne stranke kaj izvrstno in jasno razlaga. Celo liberalni listi so se delu čudili.

V Tarnopolji na Gališkem so morali 27 Judov obsoditi, ker so Kristijanom večidel crknjeno meso prodavali.

Svitli cesar so 214 kaznovancev pomilostili. Med njimi 4 v Gradiški, 12 v Gradcu, 4 v Ljubljani in 2 v Lankovicah. — Dalmatinskim rekrutom, ki so sem od l. 1871. novačenju se odtegovali, so cesar zažugano kazen odpustili.

Madjarski državni zbor šteje 447 poslancev. Med njimi imajo liberalci 329 glasov.

Hrvatski sabor se prične 23. avg. in bo zboroval do sredi sept.

Vnanje države. Laško kraljestvo nenavadno veliko vojnih konjev kupujo, kar gotovo ne kaže — na dolg mir.

Francozi se tako bojijo Prusov, da španskim Alfonzistom dopuščajo kanone in streljivo črez Francosko voziti.

Ker Alfonzisti ne morejo Karlistov premagati, zato so začeli vse po deželi zažigati, hiše, gozde in setva.

Angleži so se z Birmanci v Aziji sprli in bržej ko ne pride do krvave vojske.

Na Bavarskem so zmagali Katoličani pri volitvah in se namislilo trdno upirati vsem pruskim cerkvenim in drugim postavam, ki bi bile sv. Cerkvi in pa samostalnosti Bavarske nasprotne.

Na Ruskem je letina hudo obnesla in po nekaterih krajih se je lakote bati.

Na Turškem se naši jugoslavjanski brati srečno borujejo zoper Turka. Na 8 krajih so njih pretepli in na stotine pobili v Hercegovini. Ali tudi pri Višegradu in Maglaju v Bosniji, potem celo blizu naše meje pod Siskom so Kristijani za orožje zgrabili in Turke zapodili in železnico do Banjeluke zaprli. Iz vseh strani iz Črnogore, iz Dalmacije, iz Hrvatskega, Slovenskega, Češkega, iz Laške in Francoske hitijo ljudje na pomoč.

Srbski knez Milan bo bržej ko ne moral ali Turkom vojsko napovedati ali pa odstopiti. Novi minister Kristič in večina skupščine je za vojsko. Bog daj! Čas je najugodniši, ker Rus, Prus in Avstrijan križem roke držijo, Francoz in Anglež pa si ne upata Turkov podpirati!

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domu.

III.

Prva pot v Benetkah bila je na sloviti trg sv. Marka — srce vse beneške lepote. Štirivoglati, širni prostor je ograjen s cerkvo sv. Marka na desni od kraljevskega poslopja. Na levi strani so druge imenitne in sijajne palače. Po straneh na desno in levo stoji po 7 svetilnikov za plin; vsak sveti na 40 lučic. Eden je na sredini, okoli katerega po večerah godba svira. Na hišah vidi se drugih 200 svečnikov. Kedar vse luči gorijo, se po lepem trgu razliva čarobna svetloba.

Na levi strani trga je ura, vrh katere visi zvon brez strehe; 2 bronasti velikauski človeški